

וכי בצד שדהו של רבן גמליאל היו עומדין -

רבן גמליאל And were they standing beside the field of

OVERVIEW

The ר"ג asks how can the מעשרות be קונה through the חצר which rented to them, but they were not standing alongside the חצר. They should not be able to be קונה. Our תוספות explains why this is a problem even though the house of ר"ג (where the מעשרות were) was a המשתמרת.

תוספות asks:

ואם תאמר והלא התבואה היתה בביתו של רבן גמליאל -

And if you will say; but the produce was in s'g's house -

כדמוכח בירושלמי פרק ג' דמעשרות¹ וביתו של רבן גמליאל היה משתמר -

As is evident in ירושלמי פרק of מעשרות; and the house of ר"ג was certainly guarded. By a המשתמרת there is no requirement that the קונה should be עומד בצד שדהו, so what is the גמרא's question?!

תוספות answers:

ויש לומר דלגבי זקנים לא היה משתמר² שלא היה הפסק³ בין תבואתו לתבואתן -

And one can say; that regarding the 'elders' the house of ר"ג was not considered משתמר, for there was no separation between his produce and their produce (the מעשר which he granted them).

משתמרת לדעתו חצר must be based on the conclusion that a תוספות asks a different question

ואם תאמר שלהי השואל (לקמן דף קב,א) גבי הזבל של בעל הבית -

And if you will say; in the end of פרק השואל regarding the ruling of the משנה⁴ that the manure belongs to the owner -

מוקי לה בגמרא בתורי דאתו מעלמא ובחצר דמשכיר וכרבי יוסי ברבי חנינא -

The גמרא establishes the ruling of the משנה in a case where the oxen who fertilized the חצר came from elsewhere (the oxen did not belong to either the landlord or the tenant), **and the חצר belonged to the landlord** (the חצר

¹ See previous footnote # 19. עיבור תוספות ד"ה

² To be considered משתמר, a חצר must be under the exclusive protection of the קונה (or his designee), where no one else has access without his permission. In our case it was not under the שימור of the זקנים of the ר"ג family had access to the entire area. See (however) 'Thinking it over'.

³ This adds support to which was mentioned in the previous footnote # 9, that ר"ג was merely קורא שם on the מעשרות, but he did not physically separate them from his produce.

⁴ דף קא,ב. The משנה there states that if a landlord rents out a house to a tenant, the accumulated manure in the חצר (from the animals that are there) belongs to the landlord.

was not rented out to the tenant [he merely used it for access to the house]), and therefore it belongs to the landlord **according to** the ruling of ריב"ה that גמרא. This concludes the citation of that חצירו של אדם קונה לו שלא מדעתו.

תוספות continues with the question:

והשתא והלא השוכר משתמש בחצר ואם כן הזבל משתמר לדעת השוכר בחצר –
But now, the tenant is using the חצר (to enter and leave his rented house),
so therefore the זבל is משתמר in the חצר under the supervision of the
tenant -

ואיך יזכה המשכיר בזבל תורי דאתו מעלמא –
So how can the landlord acquire the זבל of these oxen that come from
elsewhere?! The חצר is not משתמר exclusively ב"ב, לדעת בעה"ב, but rather השוכר לדעת השוכר.

תוספות answers:

ויש לומר שגם משכיר ביתו פתוח לאותו חצר ומקרי עומד בצד שדהו⁵ –
And one can say that the landlord's house is also open to that חצר, so it
is considered as if 'he is standing besides his field'.

[ועיין עוד תוספות גיטין עט,ב דיבור המתחיל פנימית]:

SUMMARY

To be considered משתמר a חצר needs to be הקונה לדעת. If one has a property adjacent to a חצר, it is considered as if the owner is standing beside the חצר.

THINKING IT OVER

תוספות explains that the תבואה of the זקנים was not in a חצר that was משתמר. If one has a property adjacent to a חצר, it is considered as if the owner is standing beside the חצר.⁶ Would it be considered משתמר לדעתם if the family of ר"ג would have no access to any of the תבואה (the תבואה of ר"ג and of the מעשר which he granted to the זקנים), would it then be considered משתמר לדעת הזקנים or not?⁷

⁵ The fact that the landlord's house is open to the חצר is considered as if the landlord was actually standing next to the חצר.

⁶ See footnote # 2.

⁷ See סוכ"ד אות פה.